

Caritas Croata : prvi hrvatski bilten u Australii

Other document types / Ostale vrste dokumenata

Publication year / Godina izdavanja: **1951**

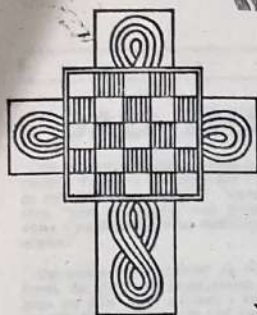
Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:270:661797>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-04-20**

Repository / Repozitorij:

[Croatian Emigrant Press - Repository](#)

"CARITAS CROATA"

PRVI HRVATSKI BILTEN U AUSTRALII

MONTHLY BULLETIN OF
»CROATIAN CHARITAS AUSTRALIA«

DOK JE SRDCA
BIT ĆE I
KROACIE!

A. G. MATOS

BR.2-3

NOVEMBER - DECEMBER - 1951

CJENA 2/6

CROATIA

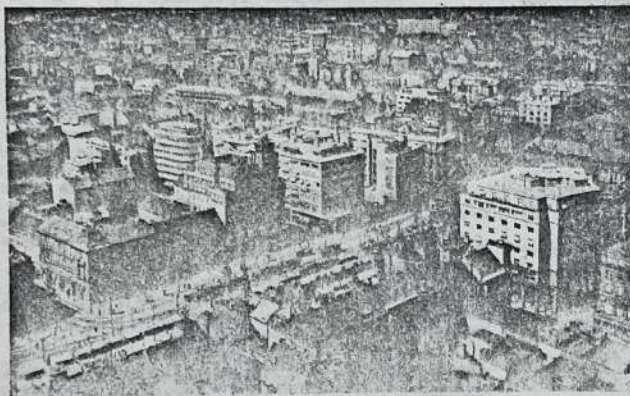
Picturesque, forever changing the aspect of its regions, and always overpowering in the beauty of its landscapes is the homeland of the Croats, that Slavonic people, which unique in its way has been holding watch on the wide frontiers of a sea for one and a half millenium, and lets life pulsate vigorously in its original strength on the shores of the big water.

Enlivened through azure-blue seas and the plentiful vegetation of the alpine world, the mountains of the Alp-Block mount in the north of Croatia. In the north-east the fertile flatland of the Danube region extends itself, whereas the Bosnian ranges covered with a wild selva, and the Dalmatian-Herzegovinian Karst, rich in lakes, ravines and underground rivers, characterize the formation of the landscape in the south. And everywhere between these mountains and throughout the wide stretches of the plains wind the silver bands of rivers and brooks. The sunny isles and cliffs of the blue Adria which appear fairy-tale like in their seclusion, are lying in front of the Croatian mainland like a seam of precious jewels.

The Croatian territory has always been a meeting place for the most different civilisations. Romans, Byzantines, European Christians and Osmanians have left the traces of their civilisations there. In the times of strife between east and west, between the Islamic and the Christian way of living, the battle line went straight through the heart of the Croatian land. The overpowering majority of the Croatian people found its affirmation in the western way of thinking. The European cultural influences left, therefore, their mark on Croatian territory. In the medieval walls of the cities, palaces built in the style of the Barock and castles dating from the Renaissance can be seen together with numberless monuments of culture. Next to them, high apartment houses and other modern buildings of our age rise, giving all testimony of the undestroyable occidental character of Croatia. And although the eastern provinces, Bosnia and Herzegovina, let us sense an oriental influence in the manner in which public buildings and dwellings are built and in the way of living of the people, soul and spirit of the entire population are basically the same: courageous and westernly progressive.

The Croatian population is a healthy and unspoilt people. Travellers report from Zagreb, the metropolis of Croatia, that it is the town of beautiful women. Scientists maintain that in the vicinity of Dubrovnik, the cradle of the proudest cultural tradition of the Croatian race, the most wonderful type of human being, considered from the racial point of view, can be met with. The Croatian blends the temperament of the southerner with the proud bearing of the man from the north, the pride of the age-old tribes with the level-headedness of the present-day European. A clear picture of the Croatian can best be obtained when we observe him in the broad masses of the population, in the midst of his home, his customs, his songs and dances, his national costume and his national art. Each patch of Croatian earth is a monument of the Croatian past. Each summit bears the remnants of old castles and bastions, witnesses to century-long battles, fought by the Croats for their country. Through what is Croatia to-day, streams of people moved, passed through and disappeared before the Croats settled there. The Croatian people finally succeeded in keeping this territory for itself after they settled there, thus ending their long wanderings from its Iranian country of origin. This gives proof of the vitality and nation-building spirit of the Croatian race. The Croats had their own state already 1400 years ago. Since 1945, till now, the Croats' territory is divided in two politically separated parts: Croatia on the one side, and Bosnia and Herzegovina on the other side.

OUR OLD COUNTRY THE CAPITAL CITY

ZAGREB

KARITAS I MI!

PRILIKE I POTREBE
PRISILJAVAJU ĆES-
TITE DRŽAVNIKE NA
STVARANJE ODLUKA I
ZAKONA, SA NAMJE-
ROM DA SE NARODU
POMOGNE.

Kod proglašenja Nezavisne Države Hrvatske, pozdravio je Vojskovođa Vitez Slavko Ćvaternik Hrvatski Narod riječima: "BOG I HRVATI! ZA DOM SPREMNI!" ne pojedinice, nego svakog Hrvata!

Koji su bili Za Dom Spremnii, odazvali su se pozivu naših Ćdržavnika, kada su date odluke i zakoni.

Velik dio za dom spremnih išao je braniti

oružjem u ruci Prava Hrvatske Države.

Mnogi i mnogi kod tog vršenja Domovinske Dužnosti, izgubili su svoje zdravlje i dijelove tela—postali su tako zvani Ratni Ozliedjenici i Nemoćnici.

Više sile, zapriečile su Našeg Državnika da bi mogao dati Zapovied zbrinjavati i pomagati, one koji su dali najveći obal—zdravlje, na Žrtvenik Domovine.

Mi, "Hrvatski Karitas Australia," stvoreni smo izpunjavati i vršiti Zapovied Boga i želju Njega: pomagati i zbrinjavati najbiednije među najbiednijima, razsutih izvan Domovine, po svim djelovima Svjeta.

Mi, "Hrvatski Karitas Australia," ne trebamo hvale za naš rad, taj rad nam je dužnost. I ako smo mi odabrali najteži put, posredovanje oko sakupljanja i odašiljanja pomoći, želimo da svak kod davanja svog obola bude, triezan i svjestan—da time vraća svoj dug, a ne da daje milostinju!

A ja, nastojati ću svim silama, da se taj naš cilj i zadaća sprovedu u djelo; da "Hrvatski Karitas Australia" bude skup Ćelik Hrvata, ne na riječima, već na djelu!

BOG I HRVATI! ZA DOM SPREMNI!

Glavni Savjetnik:
D. Sporiš.

NAKON IZRUCENJA . . .

Od sela do grada,
od grada do sela
prolazismo tada
bez vode i jela . . .

Bez jela i vode,
bez cilja i plana,
bez truna slobode—
od dana do dana . . .

Netko po danu, a netko po noći
izdahnuo Dušu—zaklopio oči.
Ostao sretnik negdje kraj puta—
Mrtav; ne peće ga više rana ljeta.

Uvijek mislim na ono doba,
na palu Braću kojih nemam sada.
Vidim sliku jednog vel—kog Groba,
Od grada do sela—od sela do grada . . .

Bošnjak.
R. A. STREL.

NASA KUĆA

R. A. STREL

Za uređen život potrebno je i osim jela mjesto gdje čovjek ima priliku ugodno se osjećati, a to je—kuća.

U Australiji imamo komad kruha, veći i bolji nego po raznim logorima u Evropi, zarada je tolika da si može naš čovjek u normalnim prilikama i nešto uštediti. No uz sve to dobro nema stana, i to je glavni uzrok koji nas a i Australce prisiljava graditi svoju kuću.

Mnogi žive po "Campovima" za samce odeljeni od žene i djece za koje moraju plaćati veliku svotu novaca u raznim hostelima, tako da od sve to dobre zarade skoro ništa ne ostaje, a život u takvim hostelima otmu je razlika koje se mnogo od D. P. Campova u Evropi.

Drugi opet, kojima je uspjelo naći neku sobu plaćaju veliku stanarinu, gdje se jedva greću, a po nekad ne smiju ni glasno razgovarati, tako da su na istom položaju kao i oni u hostelima.

Nije moja namjera izražiti zašto je to tako, a nisam pozvan rješavati te probleme; moja je namjera savjetovati one koji su u posjedu u gradilišta, a žele sami sagraditi kuću i na taj način olakšati život sebi i svojima.

Kako—to učiniti, da od raznog građevnog materijala dodje do kuće, pitaju se oni, koji nikada nisu imali potrebu misliti o tome; svaki od nas mogao naći prikladno stan, a ako je imao dovoljno novaca bilo je stružnjaka koji su sva pitanja riješili i kuću sagradili.

Može li čovjek bez da je učio graditi stanbenu kuću, koja odgovara Australiskim prilikama i prema građevinskim propisima? MOŽE! Je kratak odgovor! Pročitati treba:

1.) građevinski zakon, i mjestne upute, 2.) strogo se ravnati po tim propisima, 3.) proučiti koju dobru knjigu iz koje se može naučiti upotrebljavati alat i razni građevinski materijal.

Uz malo truda i dobre volje može si svaki razborit čovjek sagraditi kuću i do celokupnog izdatka uštediti najmanje 25% od celokupnog izdatka za naručenu ili već gotovu kuću.

U slijedećem broju "Caritas Croatia" početi ću razlagati sa čisto tehničke strane pojedina pitanja za koja smatram da su najvažnija.

Citaoci koji se bave oko gradnje kuće mogu se i pismeno obratiti za besplatan savjet, ako prilože marku za odgovor. Pitanja i dopise slati na:

"Caritas Croatia Australia"

Ing. R. A. Strel

Box 5341 G.P.O. Sydney

... nastaviti će se

Iz Uredništva . . .

Atomska bomba je nakon prve upotrebe u povijesti čovječanstva, potresla ne samo Japan, već i čitavu Kuglu Zemaljsku. Učinak je bio različit, i svaka pojedina nacija, svaki pojedini narod zauzeo je posve drugi stav, imao svoja posebna gledišta i uvjerenja, pa je logično, da je i reakcija bila različita naravi. Na pr. Japanci je i reakcija bila različita naravi. Na pr. Japanci je i reakcija bila različita naravi. Na pr. Japanci je i reakcija bila različita naravi.

A sada eto, izpričati Vam kako i što se je desilo sa tiskom, izlaskom i podjelom "Caritas Croatia".

Tiskao kao takav obzirom na nas, protekao je normalnim tokom, jedino kaže slagar (Australijac) "teško je i vjeruje, da te crtica, zarez i razno razne kvačice na pojedinim slovima čine me nervoznim, a oduzima strahovito mnogo vremena. Rekao sam da mu vjerujem i pomogao sam mu koliko sam mogao, a to nije bilo mnogo, jer nisam bio zainteresiran slagar. Naša Narodna kaže: "Strpljenje—spasenje" i u točnost iste, uvjerismo se, jer smo konačno ipak nakon nekoliko izprava dočekali izlaz prvog broja, prvog hrvatskog biltena u Australiji.

"Caritas Croatia".

Mnogi nam pomognuše kod odaslanja; i ti su eto imali priliku vidjeti i osjetiti kakav je bio učinak kao i na pojedince. Bilo je takvih koji su bez pitanja i istog trenutka ugledavši taj prvi Hrvatski List u Australiji, doprinijeli svoj obol djelom, perom ili kojim čednim doprin-

osom, što za tisk, što za naše ne moćne i bolesne.

Ali na žalost imali smo prilike vidjeti, točno rečeno čuti, od brata V. za slučaj (po mom skromnom mišljenju) ne ravan u povijesti Hrvatskog izbjeglištva. Kada je Brat V. predao jedan primjerak "Caritas Croatia" gospodinu X. dočim mu je odgovorio: "Ej, V... V... prvo se ti pobrini, da tebi bude dobro, a onda vodi brigu o drugima!" Na sto mu je Brat V. a punim pravom odgovorio: "Jest, da su ti dočim, za koje se brinem i na koje mislim, takove vucibatine kao što si ti, vjeruj, držao bih se tvoga savjeta!" Mene kao urednika zanima još samo ovo: Što će reći navedena osoba i njoj slični, (u koliko jos ima takovih) nakon pada druge "Atomske Bombe"!!!

Buzimski.

Dajemo svim čitaocima do znanja, da je, radi ranog nastupanja ovogodišnjih Blagdana u tiskari, došlo do tehničkih poteškoća, te smo prisiljeni drugi treći broj odtisnuti kao dvo-broj.

Urednik.

Deset Zapoviedi Za Hrvate Izvan Domovine

Ako nisi izdajca svoga Naroda . . .

1. Ljubi svoju Domovinu Hrvatsku iznad svega!
2. Cuvaj ugled hrvatske skupine u svijetu i ne sramoti ju ne promisljenim nastupom, riječju i djelom!
3. Prikazuj sve Hrvate i Hrvatsku u najljepšem svjetlu. Sini Hrvatsko! Ime!
4. Ne opijaj se, jer time ne sramotiš samo sebe, nego i svu ostalu Hrvatsku Braću!
5. Pokaži djelom svoju brigu za Hrvatsku Braću, za starce, nemoćne i invalide! Pravi rodoljub pomaže Hrvatska Društva i Ustanove!
6. Cuvaj slogu, brani naše Hrvatske Ideale, nosi visoko bлага Hrvatske Državnosti. Svjesti i nesvesti izdajce prezira su vriedni! Dođi će dan, kada će odgovarati za svoja djela.
7. Budi radin i pouzdan, da naša Hrvatska sposobnost i marljivost bude priznata u stranom svijetu. Ti si u tuđoj zemlji samo gost, i tako se vlada. Kritiku prepusti domaćima i ne ulazi u nju!
8. Ne budi bučan u javnim lokalima i vozilima. Ozbiljnost, učtivost i svrhomnost odlike su pravoga Hrvata!
9. Vrh strogu kritiku—ali prema sebi! Ne ogovara drugu, ispiti svoje mane i popravi se!
10. Budi čelik značaj u svakom pogledu, budi pravi borac za Nezavisnost i Slobodu svoje svete Domovine Hrvatske! Ovakvi sinovi čelika značaja i svijesti mazinčeta su Majke Hrvatske.

Preneseno iz "Mali Kalendar Hrvatska."

OD GLAZBENOG POVJERENSTVA:

Zelja za učenje glazbe i pjevanja u Hrvatskom duhu i jeziku, dovodi nam svake nedjelje poslije podne lepi broj ljudi, na naše sastanke glazbenog, odjeka.

Liepo je vidjeti kako Braća pazljivo slušaju predavanja potrebne teoretske nauke o glazbi, a napredak je očigledan koji je plod ne samo predavanja, već i učenja ljudi sa tejinom u tudnji pokazati Hrvatsku svijest i na glazbenom polju.

Do pred Božićne Blagdane izvršiti će teorija, a poslije Nove Godine, početi će se učenjem i vježbanjem na glazbalima.

Članovi koji su se prijavili, kao i oni koji se još žele upisati za slijedeći pomladak, biti će u slijedećem broju našeg biltena obaviješteni, kada počinju predavanja.

Procenik:
Ing. R. Strel.

Među ostalim, smatramo—dužnošću, zahvaliti se Katoličkom Zupniku u Blacktownu, koji nam je izdao u susret i dao na raspolaganje školsku prostoriju, za učenje glazbe.

Time želimo naglasiti, da se za nas pokret oko organiziranja i stvaranja karitativne organizacije, nalazi također Australca, koji imaju razumjevanja i osjećaja, za tu stvar.

Zahvalno
Glazbeno Povjerenstvo.

POMAZITE
"HRVATSKI KARITAS
AUSTRALIA"

Vec je hladno u Evropi—ZIMA DOLAZI . . .

Odgovara li naslov stvarnosti? Jest! Ne samo naslov, već i članak u kojem ću u kratko razložiti moje uvjerenje.

Mnogima je od naše braće, ratom nastradalih i ozlijeđenih, bio i ostao onemogućen put preko mora. Mnoge od naših sestara, zajedno sa svojom dječicom dele goru sudbinu svojih muževa, u jedinstvenoj ljubavi i vjernosti, po tako zvanim D. P. Campovima, negdje u Evropi . . .

Oni gladuju, zeđu, trpe, idu bosi, bez posla su, mole za komadić suhog kruha, mole za svaki pojedini komad drva—jer, već je hladno u Evropi—Zima dolazi . . .

A kako stoji stvar sa nama?—Što mi radimo ovdje u Australiji? Što činimo na ovom kontinentu? u zemlji obćeg blagostanja? STO?

Mi smo sili, rabimo dobru odjeću, nosimo dobru obuću. Mnogi od nas ne idu pješice, traže taxi—jest, opet se osjećamo kao ljudi!

Prohajali događaji padaju u zaborav. Radost po prebrođenoj opasnosti i visoki životni standard ovdje u Australiji, razlozi su da smo zaboravili na doba blada i ne imamo, zaboravili? Zaista posve zaboravili, da bijasmo i mi prisutni i svjedoci životarenja pod teškim udarcima ne milosrdne sudbine. Pod takvim i sličnim uslovima, odigravaše se stvari i zbivahu djela na koja smo i dan danas ponosni.

Da, i mi bijasmo tamo, gdje su braća sticala Vitežstvo lumačtvom—a bijasmo i tamo, gdje su ista Braća postali bogalji . . .

A sada? Zar ne čemo biti tamo, gdje se istu Braću podpomaže?—

U medju vremenu se tamo u Evropi borba naših Nemoćnika za "Kruh Naš Svagdanji" nastavlja. Burni događaji i razni životni poslije ratnog vremena, razliše u njima mnogo i mnogo iluziju. Rano, možda i pre-rano spoznaše oni slabo nas Hrvate u Australiji. Naša duševna i ideološka raznimolajenja, naša trvenja i naša borbu u nametanju svojih misli i uvjerenja i našu neslogu u rješavanju ovog velikog problema—koga treba i kroz koga treba pomoći?

Ja, pisac ovih redaka, biti ću slobodan i dati odgovor:

Treba pomoći i pomagati naše Ratne Ozlijeđene i bolesne preko "Hrvatski Caritas Australia," a sveta je dužnost svakog Hrvatskog rodoljuba pridonojti malu žrtvu na Oltar Domovine, za dobro naše Braće koja pate!

Olakšajte im muku i smanjite im bol! Već je hladno u Evropi—Zima dolazi . . .

Oni, tamo preko, gladuju, smrzavaju se i čekaju . . . negdje u Evropi!

Stipe.

Članovi glazbenog ogranka.

Jaki ljudi ostaju u svojim načelnima čvrsti, i ako ih sudbina dovede u teško položaje. Njihova nutrina ne mijenja se. Niti u sreći, niti u nesreći. Karakter ostaje čvrst, a i Duh ne lahavi. Kod takovih ljudi i sudbina ostaje ne moćna.

Slablji su obratni. Sreća ih učini obilnim i pljanima, te oni sami sebi govore, da sve što su postigli je njihova sposobnost, i radi toga gube svoj ugled pred drugima. U trenutku, kada se počinju ljudi od njih povlačiti, prestaju i uspjesi—njihova hrabrost i nadutost okrene u puzanje, pa postaju i pred drugima ono što u istinu i jesu.

Zagorec.

Lisice bez lukavosti—psi bez vjernosti: njihene čovječanstva! Nalazi ih se u velikom broju po kaznenama—a po nekada u tako zvanim boljim društvima!

Merry Xmas

While the snow mercifully covers the devastated towns and the wind tears on the huge portraits of Tito attached to the ruins of houses, the enslaved Croats will be soon celebrating behind the windows of their small and cold dwellings the "Rodjenje Isusa Krista, Hrvatski Božić" (Croatian Christmas).

As the candles are scarce and expensive, only a few children will be able to enjoy the glory of the brightly lit Christmas tree on the Holy Evening (which name has been now banner by the teachers trained in the Marx-Lenin creed).

In spite of the fact that some people have nothing in common with any religious creed, even they are bound to admit that the very counting of time begins with the great Event of Bethlehem. The very fact that increasing tendencies are shown in the present "Titoslavija" to "forget" this event and endeavours are made to delete its consequences from thoughts and deeds of Croats, seems to be a sign that the circles of Croatian "intelligentsia" are still superior to their oppressors as they will also in this year celebrate "Hrvatski Božić."

We Croats, who are living far away from our native country and who still remember the Christmas of 1941, we are still capable to feel that elating thrill when the candles are being lit on the green Tree, and who does not feel that this Light is a symbol of victory of Love over Force? Wherever one small spark of love from these candles enters a human heart a great change occurs: the spirit of hatred is overcome, this evil spirit which, especially during our lifetime, caused such atrocious devastations. The cause of the trouble is that some people in "Titoslavija" are almost competing among themselves to be as little human as possible.

The lights on Christmas trees are a silent but at the same time a powerful reminder: Release 200,000 of Croatian P.O.W's!

The Child that has been born in Bethlehem almost 2,000 years ago, is now preserved in the hearts of Croats—whose religious beliefs are deepening proportionally to the increase of oppression—like a small key to door that will one day open to Freedom. The spell of Christmas season does not mean for them only a beautiful legend, but is a source of strength and hope.

But for us who have always connected our religious creed with the great Event of Bethlehem—the Christmas light means a special obligation: we have to show all the world that we carry that light in our hearts. Let us not only repeat it with words, but also prove it with deeds, let us help to make the world a place where "Glory be to God in Heaven and Peace on Earth to People of Good Will."

Božić Na Jugu...

Božić što ga slave
dijelom celog Sveta,
slavimo u zimi,
sada u sred' ljeta.

Nema tople peći,
ni zelena bora,
Nema anlega, vjetra
k'o što biti mora.

Prašina i snega,
sparina i znoj,
Suha grana palme—
to je božić moj!

Nekoliko svieća,
što upalih eta,
svinje so tužno,
jer je sada ljeto.

A vosak poput suza
kapaše na grann—
bljaše mi težko,
ta me slika gann.

Hoću ljeto jednom
vidjeti Domak svoj?
Slavit' koji Božić,
Kao otac, moj.

Bužinski.

Dok snieg nježno pokriva razrušeni Grad, a hladan vjetar razbacuje ostatke ogromnih Titovih slika raztrganih sa ruševina, porobljeni Hrvatski Narod, u hladnim izbama, iza zatvorenih prozora, dočekuje rođenje Spasitelja.

Božićne svieće su rietkost, vrlo su skupe. Mnoga i mnoga djeca neće imati radosti, gledati razsvjetljeni i ukrašeni borje, na Badnje Večer, onu Večer, koja po nauči Marxa, Lenjina, više nije Sveta.

I za one ljude, koji nisu vezani nikakvim osjećajima uz vjeru, još uvijek vrijedi činjenica, da je naše vremensko mjerilo bilo određeno, događajem u Betlehemu, prije 1951. godinu. I ako su pojačana nastojanja u Titoslaviji izvrnuti ruglu Betlehemske događaj, te ga izbrisati iz pamćenja i tradicije Hrvatskog Naroda, jedan je dokaz više o snazi i naćmoćnosti Hrvatskog živilja u Domovini nad krvnikom, jer će i ovaj puta slaviti HRVATSKI BOŽIĆ!

Mi Hrvati izvan Domovine, koji još uvijek u srcima nosimo Božić, osjećamo veličinu onog trenutka, kada smo upalili svieće na našem boru 1941.

A tko ne osjeća danas, da Svetlo sviećica zanači znak pobjede ljubavi nad silom? Ako i najmanji tračak ljubavi sa gorućih sviećica bora prođe u srce čovjeka, mora doći do toga, da Duh mirnje bude nadvladan, koji je Baš u naše doba prouzročio tolika razaranja. Zlo, dolazi odatle, što se u Tito—slaviji natjecu pojedinci, sve manje i manje biti čovjekom.

I dok svetlo Božićnih sviećica odsjeva nježnoću i ljubavju, izrazuje ono duboko prieteću opemenu: Otvori vrata kaznionu i tamnica, i pusti Hrvatsko Roblje iz jugoslavenskih zatvora!

Hrvati u Domovini, siromasniji nego i kada, a još jači u Vjeri, gledaju u Djetecu rođenom u Betlehemu, jedini put "Vratima Slobode."

Nama nije Božić samo jedna lepa legenda. On je nama izvor svih Snaga i Nada!

Za nas, koji vjerujemo u događaj u Betlehemu, "Božićno Svetlo" daje naročitu obavezu: mi moramo Svetlu pokazati da nosimo to Svetlo u sebi, te ne samo riječima, nego i djelom dokazati da je naša životna zadaća, doprinjeti, da čitav Svjet bude takav: "Slava Bogu na Visini, a mir ljudima Dobro Volje!"

Stipe.

Svim cesticim Hrvatima
i dobrotvorima "HRVATSKI
SKI KARITAS AUSTRALIA"
? zelimo sretan božić
i dao vam svevisnji obilne
i blagoslovljene blagdane,
a sretna vam nova godina
1952, mnogima od vas vec
sedma izvan mile i drage
nam domovine, tokom
koje neka ju bog pozivi,
te dodieli nezavisnost i
zudjenu nam slobodu!

"HRVATSKI KARITAS
AUSTRALIA."

DRUŽTVENI ŽIVOT

Na sastanku članova "Hrvatski Karitas Australia," održanom u Mount Druitt, osnovana je nova Grana "HRVATSKA ZENA."

Za Pročelnicu je jednoglasno izabrana Sestra Klara Vukelić, majka troje sinova, vrlo supruge uzor Hrvata, Člana Glavnog Povjerenstva, brata Ivana Vukelić.

Glavni cilj i zadaća ove naše nove Grane biti će okupljanje Hrvatica, uzajamno pomagajući i tlesna suradnja sa Glavnim Povjerenstvom "Hrvatski Karitas Australia." U slijedećem broju "Caritas Croata," "Hrvatska Zena" objavit će obširan program rada.

Sve prijave u Članstvo kao i pitanja slati na adresu:

"Croatian Charitas Australia"
"Hrvatska Zena"
Box 5341, Sydney, N.S.W.

Donosimo u celosti proglas Pročelnice "Hrvatski Zena" Novo osnovane Grane Hrvatski Karitas Australia.

PROGLAS

Pozivam sve Sestre Hrvatice pristupiti ovoj našoj novo osnovanoj Hrvatskoj Družini i podpomognuti naš rad.

Preuzele smo sebe tešku zadaću. Hrvatska Zena je bila i ostati će uzor svog Hrvatskog porijekla i nosilac svih vrлина svog Naroda. Hrvatska Zena već je u dalekoj prošlosti stajala tlesno povezana sa svojom Domovinom i svojom Braćom, pa stoga treba i ovdje u izbjeglič tvu pokazati da je svestna svog Imena i svog Starog Hrvatskog Roda. Ovdje u Australiji, daleko od naše Rodne Hrvatske, Hrvatska Zena mora na sebe preuzeti još težu zadaću nego što ju je imala kod kuće. Ona treba ostati vrla Hrvatska Zena i majka, mora svesrdno pomagati svome bratu i mužu i odgajati svoju djecu u onim vrlinama na koje je uvijek Hrvatski Narod bio toliko gord!

Stoga, okupimo se čim prije oko ove naše Družine i pokušajmo donekle nadoknaditi ono što smo kroz ove godine izbjegličtva propustili! Pokušajmo čim tlesnije povezati se našom Hrvatskom Braćom diljem Svjeta i kao žene i majke pokušajmo ublažiti bol i nesreću onih kojima je to i te kako potrebno.

U tlesnoj suradnji sa "Hrvatski Karitas Australia" pokušajmo na prvom redu pomoći našim Ratnim Ozljedjenicima i Siročadi, koji tamo u napaćenoj Evropi željno čekaju na našu pomoć.

Hrvatska Zena, dakle: NA RAD!
Bog i Hrvati! Za Dom Spremi!
Pročelnica "Hrvatska Zena"
Klara Vukelić.

POMAŽITE
"HRVATSKI KARITAS
AUSTRALIA"

"CROATIAN CHARITAS
AUSTRALIA"

G.P.O. SYDNEY, N.S.W.
BOX 5341.

SRETAN BOŽIĆ I NOVA GODINA

Ekonomsko Povjerenstvo IZVJEŠTAJ O RADU ZA MJESEC STUDENI

Slanje pošiljaka:

Brat Vojko L., St. Mary's, poslao slijedeće pošiljke, pomoć rodbini i prijateljima:

- 2 pošiljke vrste "E"
- 3 "G"
- 2 vreće brašna

Ukupan iznos poslanih pošiljki: L 39, 9, 3.

Brat Jisip L., St. Mary's, poslao slijedeće pošiljke, pomoć rodbini i prijateljima:

- 4 pošiljke vrste "G"

Ukupan iznos poslanih pošiljki: L 15, 5.

Ukupni do sadašnji izdaci, bez poslanih pošiljaka Hrvatskim Ratnim Ozlojedjenicima i Nemoćnicima:

Tisak prvog broja "Caritas Croatia"	£ 42. 15. 6.
Službene koverte i omoti	£ 10. 5. 11.
Uredski pribor	£ 00. 12. 3.
Poštanski pretnac	£ 2. 5. 00.
Zigovi	£ 5. 16. 8.
Dva službena putovanja	£ 7. 16. 00.
Tri prevođa	£ 2. 00. 00.
Poštarina	£ 2. 18. 8.
Službeni papir	£ 3. 14. 6.

Sveukupno: £ 78. 4. 6.

Ukupni do sadašnji primitci:

S.S. Sydney	£ 5. 00. 00.
I. Etenhofer, Mt. Drunit	£ 3. 00. 00.
Vukoja Luka, Adelaide	£ 1. 00. 00.
J. Grbac, Bonegilla	£ 2. 5. 00.
G. Gottlieb, Bonegilla	£ 1. 00. 00.
L. Canjuga, Sydney	£ 0. 17. 6.
M. Hosi, Sydney	£ 0. 17. 6.
I. Traubner, Mt. Drunit	£ 0. 8. 00.
J. Sivilčić, Sydney	£ 0. 5. 00.
P. Hauer, St. Marys	£ 0. 5. 00.

Sveukupno: £ 13. 13. 00.

Navedeni primitci primljeni do dana

26. studeni 1951.
Svi kasniji primitci, biti će objavljeni u četvrtom broju "Caritas Croatia".
Za pokrivenje razlika u ukupnim troškovima, podnjeli su članovi Glavnog Povjerenstva ukupno £ 64. 11. 6.
Jos se jednom najtoplije zahvaljujemo Braći koja su na naš račun izdali pripomogla svojim novčanim doprinosom.

Ekonomi:
Ing. R. Strel.

SA SVIH STRANA SVIETA...

Usled velikih poplava u Francuskoj, Italiji, Svicarskoj i Austriji došlo je do velikih šteta u novčanom i materijalnom pogledu. Narodi osiromašuju. Još je teže pogodjena time naša sirotinja, koja je u tim zemljama našla utočište i ovisi o milosti istih...

Usled velike suše i vrućine po čitavoj Australiji dolazi do žurnih požara. Ti požari nanašaju Australiskom gospodarstvu ogromne štete, jer se često događa da i pojedina naselja i gradovi stradavaju...

Prošlogodišnje suše i ovogodišnje poplave izazvali će povećani glad i bledu u Jugoslaviji.

Američko Ministarstvo Poljoprivrede raspolaže sredstvom za izazivanje umjetne kiše...

Hrvatski Ministar Dr. Andrija Artuković obitkuje Jugoslavensku Vladu za umorstva i razbojstva podijeljena nad Hrvatskim Narodom. Dokazana izjava prisega Jugoslavenskog konzula. Razprava odgođena do 14. siječnja 1952. Predsjedniku Sjedinjenih Američkih Država upućeni protesti i molbe sa svih strana svijeta od Hrvata izbjeglica, da se pusti Dr. Andrija Artukovića na slobodu...

Preko deset tisuća funti skupio je Australiski Narod za svoje sinove, borce u Koreji, za Božićni dar. Bila je to jednokratna akcija Uredništva Dnevika "Daily Telegraph". Ljep gest Australaca za svoje sinove, služi na čast Australiskom Narodu, a svima na divan primjer solidarnosti i osjećaja.

Reportaza iz švicarskog novinstav:

KADA CE PUKNUTI PRVA PUSKA?

Hoće li Rusija lokalni Balkanski rat?
Napadaj Ruskih Satelita na Titovu Jugoslaviju mogao bi značiti novi svjetski rat. Taj napadaj izgleda u zadnje vrijeme sve više mogućim, da li će taj napadaj uslijediti, mora se uzorke pokazati—slijedećih deset mjeseci, odlučiti će o miru i ratu za slijedeće godine. To misljenje dijele mnogi evropski i svjetski političari i stratezi.

Titova Jugoslavija je "Ahtlova peta" u boku Ruske strateške linije u Evropi.—I izgleda da Moskva neće odugovlačiti jedan takav napadaj—bez da ona sama učestvuje—opet sateliti, kao i u Koreji, morali bi voditi kešene iz vatre. I taj će napadaj uslijediti, ako je Moskva sigurna da Amerika neće ući u rat, ili ako samo djelomično pomogne Tita. Radio bi se tada o novoj Koreji, gdje bi Bugari, Rumunji, Mađari i ostali, "kula potegili," svoje vlastite snage Rusi štediti, a Ameriku vojno i privredno slabiti.

Najveća briga Kremija je: da li će Amerika radi jedne lokalne Balkanske svadje poduzeti težki korak, koji bi mogao dovesti do sve obćeg rata?—I jedno šakljivo pitanje, koje si Amerikanci postavljaju: što i kakav je Ruski vojniki, koji kao sakriveni ali pripravan adut, stoji iza svih tih manevara.

Odluke i rješenja glavnog ruskog stožera zavijene su tajnom, ali ipak u zadnje vrijeme bilo je u Kominformu mnogo osoba koje su izložile i prebježle u Zapadnu Njemačku i tamo potražili utočište. Njihove izjave nam otkrivaju do neke, namjere Moskve. Još prije nekoliko mjeseci primljena je teorija o lokalizaciji Balkanskog pitanja, koja bazira na mišljenju, da jedan unutarnji balkanski rat neće izazvati direktni napadaj Zapadnih Sila na Rusiju.

Jedan član njemačkog politbiroa, koji je prebježao u Zapadnu Njemačku, kratko je formulirao Balkanski problem—u jedno i misljenje Kremija—"Da li ste vi, Amerikanci zaista pripravnici bombardirati Moskvu i započeti Treći Svjetski Rat, zato, što nekoliko satelita Moskva, popuštavaju rušiti Titovu vladu?" Ljudi Kremija to ne vjeruju! Što kaže Tito?

Jedna švicarska novinarka prigodom posjete Beogradu, imala je duži razgovor na Titom. Tito govoreći obično o mogućnosti jednog napada na Jugoslaviju, spomenuo je više zanimljivih "mogućnosti," tako na primjer, da jedna ponuda neutralnosti sa strane Rusije može biti vjerovatno, ako Rusi imaju namjeru prvo; napasti u sjevernoj Evropi. Ipak, kako on tvrdi, u takovom slučaju, Jugoslavenska Vlada bi se bez kompromisno stavila na stranu Zapada, jer bi posle ostali izolirani.

Da li će Sovjeti napasti ili ne, zavisi u glavnom od toga, da li Amerikanci mogu uvjeriti Sovjetsku Uniju, da bilo kakav napad na Titovu Jugoslaviju znači Svjetski Rat. Kako se on sam izjasnio, u to vjeruju ljudi Kominforma ne vjeruju. Na pitanje, li bi bi bilo poželjno, da Zapadne sile učine u tome smislu izjavu, odgovorio je: "Mi ćemo takovu deklaraciju pozdraviti. Nikada ne ćemo na sebe uzeti, da mi silom insistiramo na tome. Također nećemo nekakve posebne paktove sa Zapadom, jer mi moramo ostati neutralni, i nećemo da se iznevjerimo načelima socializma. To je najbolji put kako ćemo predočiti napredne ličivare iz "gvozdenog zastoja" i u Zapadnoj Evropi."

KAKVA JE KVALITATIVNA VRIEDNOST RUSKOG VOJNIKA?

Dok se ruske pripreme odvijaju u tajnosti, Zapad se nagradja o broju i snazi divizija koje treba postaviti, da bi se uspješno obranio i u jedno Rusima učinio jedan napad rizičnim. Zapadni vojni stručnjaci sve se više običavaju onima, koji mogu dati odgovor na pitanje: "kakva je borbeni vrijednost ruskoga vojnika, na kojega će htjeti ili ne, naći, ako ne misle da im isti ne sjednu na grbaču u vlastitoj zemlji."

Ljudi koji mogu dati odgovor na to pitanje, su njemački častnici zadnjeg Svjetskog Rata, koji su u borbama skupili velika iskustva, a od kojih Amerikanci, sada pokušavaju učiti.

Jedan je od tih, General Oberst Halder, bivši stožerni zapovjednik. Jos prije dvie godine, bio je on ogorčen i uvjeren, da ni jedan njemački častnik neće se staviti u službu Zapada, ali danas,—izgleda da bi pod izvjestnim okolnostima priklonio Zapadu. Jedna njegova tipična

uporedba: kada smo mi napali u Francuskoj, Francuski je stožer operirao spretno. Ljudi su čitali njihove knjige, samo je manji dio vojske. Sa Rusima je to drugačije. Na početku su bili analfabeti, izgubili su stotine tisuća ljudi bez potrebe. Ali od borbe do borbe, mogli smo primjetiti, kako uče. Nakon nekog vremena, našao sam se pred ruskim protumanjevrima, koji—moram priznati, svaka čast! Taj Zakov to je čovjek kojeg se ne smije izpuštiti iz vida. U svim izjavama blivih njemačkih častnika, ponavlja se slijedeće: prvo, ne smije se zaboraviti osobnu žrtavost ruskog vojnika. On može izdržati pod najtežim uslovima, glad i strašne zime, i tada kada bi svaki drugi sustao. Noć je njegov saveznik, i zaštita. Drugo, ne smije se previše očekivati od zračne nadmoćnosti Zapada, kao što bi to bio slučaj protiv mli koje druge armije. Isto kao Kinezi i Sjevero Koreanci, živi ruska vojska od sredine gdje se nađe, primoravaju civilno pučanstvo raditi, nositi municiju, hranu—rečima. Generala Manueffica: ne moguće je njih, kao jednu običnu armiju zaustaviti, ako im se preslece privobne puteve, jer praktičko, u istinu rietkost je naći na veće obsekrne kolone, da bi im se uništenjem istih, nanio udarac. Treće, ne treba zaboraviti da ruski glavni stožer ima gvozdenu volju, borbu nastavlja i tada, kada bi drugi našli situaciju bezizlaznom. U prkos svemu tome, vjeruju bivši njemački častnici, da konačna pobjeda Zapada, već radi velike materijalne nadmoći Amerike morala bi uslijediti. Ali plan od 50 divizija nikako nije dovoljan. Po njihovom, potrebno je 90 najmodernije opremljenih divizija, koje bi bile u stanju zadržati ruski prodor. Oni čine da bi Njemci,—u posjedu potrebnog ratnog materijala, u kratkom vremenu postavili 25—30 divizija.

SLIEDEĆIH DESET MJESECI BITI CE ODLUČNI

Jedna daljnja točka peži Generalu Halderu na srce: "treba jednom prestati sa "Obrambena linija Rinein." Obrana Elbe," jer iduci rat bit će pokretni rat sa jakim uporištima. Neće biti jedne statičke linije, kao što je ni u prošlor ratu nije bilo." I on je mišljenja, da će idućih deset mjeseci biti odlučni—Crvena je Armija bila uvijek slaba sa boka, a to je sadašnja, sa težnja pozicija Jugoslavije. Ruski Glavni Stož u Njemačkoj upozorio je Moskvu, da za uspješnu vojne acije u Evropi ostaje samo još jedna godina. Samo je pitanje, da li Moskva pod svaku cijenu hoće vojnom silom osvojiti Evropu ili djelove iste.

Da li će Moskva izigrati sve karte, zavisi od toga, kako ona ocjenjuje mogućnost lokalizacije takovih akcija, jer izgleda direktnog Svjetskog Rata oni se ljak boje, jer na koncu, materijalna i novčana nadmoć ima zadnju rief.

Ako Američka Vlada nije pripravnna posve jarno dati Kremiju na znanje, da bilo kakova akcija na Balkanu ili u Evropi znači novi svjetski rat, rat je na obzoru—do, možda samo kratko vremensko pitanje.

I.E.

SJECAJMO SE!

Na dan 8 prosinca 1950. nesretnim slučajem izgubio je svoj mladi život naš nezaboravni Brat IVAN PUSIC.

Bio je jedan od prvih osnivača i pomagača Australisko Hrvatskog Društva u Sydneyu. Bio je kasnije Podpredsjednik istoga Društva.

Misa Zadužnica za Pokojnog Ivana Pušića, održati će se u Zupnoj Crkvi u Blacktownu na 23. prosinca 1951.

POMAZITE
"HRVATSKI KARITAS
AUSTRALIA"

MALO ENGLISKI LITTLE ENGLISH.

Nastavak:
Nije to moje mišljenje—
That's not my opinion.
džets not maj opinjon.

Meni je rečeno—
I have been told.
Aj hev bin told.

Nama se žuri—
We are in a hurry.
vi ar in e hari.

Tom prigodom—
On this occasion.
on dzis okeisin.

U ostalom—
Incidentally.
insidentli.

Nuzgred rečeno—
Besides.
bisajds.

Izuzet—
Except.
iksept.

Možete li se za to pobrinuti?—
Can you take care of it?
Ken ju tejk ker of it?

Možete li doći?—
Can you come?
Ken ju kam?

Na moju riječ—
On my word.
On maj vord.

Vozimo se samovozom u—
We are driving to.
Vi ar drajving tu.

On je poznat radi—
He is known for—
Hi is naun for—

Obradovan sam radi—
I am pleased with.
aj em pilsed vit.

Zadovoljan sam sa—
I am satisfied with.
aj em satisfajd vit.

Pitam za—
I am asking for.
aj em askin for.

Mi molimo za—
We are begging for.
vi ar beging for.

Potražujem za—
I am calling for.
aj em koling for.

Brinemo se za—
We take care of.
Vi tejk keeri of.

Nadamo se—
We are hoping for.
Vi ar houping for.

Tražim—
I am looking for.
aj em luking for.

Saljem—
I am sending for.
aj em sending for.

Cekam na—
I am waiting for.
aj em vajting for.

Znamenit radi—
Famous for.
faemus for.

Poznat radi—
Known for.
naun for.

Ima pravo—
He is right.
Hi is rajt.

Gdje ste bili?—
Where have you been?
ver hev ju bin?

Ostajete li ovdje?—
Do you stay here?
du ju stej hir?

Jeste li vidjeli?—
Did you see?
did ju si?

Ja ne znam—
I don't know.
aj dont nou.

Moguće je—
Is it possible?
is it posibi?

Mislim—
I think.
aj dzink.

Ne škodi ništa—
That doesn't matter.
dzet daznt maeter.

Nadaćmo se najboljemu—
Let's hope for the best.
Lets hoop for dze best.

Sjećam se još dobro na to—
I still remember it very well.
aj stil remember it veri vel.

Dobro jutro gospodine—

Good morning, Sir.
gud moning ser.
Jeste li dobro spavali?—
Did you sleep well?
did ju slip vel?

Hvala, jako dobro—
Thanks, very well.
dzenks, veri vel.

Kako vam ide?—
How are you?
hau ar ju?

Dobro, hvala, a Vama?—
Fine, thanks, and you?
fajn dzenks end ju.

Nastaviti će se...

ZA VRIEME TISKA...

Nadbiskup Zagrebački i Metropolit Hrvatski,
Dr. Alojzije Stepinac, pušten na slobodu. Opširan
izvještaj u sledećem broju.

Srbini, Dr. Eugen Jocić, javio se za svjedoka u
obranu Dr. Andrije Artukovića, Hrvatskog Min-
istra Unutrašnjih Djela.

Ljubomir Vuina, Povjerenik Hrvatskog Domo-
brana za Australiju, pozdravlja osnutak "Hrvat-
ski Karitas Australia." Zbog ne dostatka
mjesta i vremena, njegov proglas dati ćemo u
sledećem broju.

Od Povjerenstva za W.A. primijeno £ 13. za
Hrvatske Ozliedjenike i Nemoćnike i £ 7. za
podizanje H.K.A. Točan popis braće darovatelja
u sledećem broju.

Od pojedine Braće i Sestara iz raznih država
Australije primijeno do 17.12.51 ukupno
£ 34. 10.—Od toga je za Hrv. Ozl i Nemoć.
£ 15.—, za Podizanje H.K.A. £ 16. 10.—i za pisca
L. Gorjanovića L. 3. U sledećem broju pojed-
nosti.—

"Hrvatska Zena" priređuje "Garden Party" u
korist Hrvatskih Ratnih Ozliedjenika i Nemoć-
nika, na dan 30 prosinca. Pozivnice će biti
blagovremeno poslate.

POMAŽITE "HRVATSKI KARITAS AUSTRALIA"

HODIE MIHI, CRAS TIBI

(Danas meni, sutra tebi)

S gornjom poslovice označili su stari Rimi-
jani pred dvie tisuće godina istinu, koja protkiva
vječno i neizostavno shvaćanje u životu ljudi. Ono,
što se je dogodilo meni, danas, ono zlo, koje je
mene danas zahvatilo, ne će mimoći ni tebe
sutra.

Ono što vrijedi u životu pojedinih ljudi, vrijedi
isto tako u životu naroda. Ono zlo, koje danas
bije jedan narod, mali ili veliki, ne će mimoći
sutra ni druge narode. Oni, koji stoje na čelu
pojedinih naroda i upravljaju njihovom sudbi-
nom, moraju imati uvijek pred očima, da sutra
može njihov narod zadesiti isto onakovo zlo, ka-
kovo je danas zadesilo koji drugi narod, i prema
tome suditi i svoje držanje odredjivati prema
drugim narodima. Napose to vrijedi u vremenima
burnih događaja, koji, kao u ovom zadnjem
desetljeću, drmaju svijetom, stavljaju na kušnju
sve narode ove zemlje i priete obćim uništenjem.
Jedno otkriće, koje je uzbuilo zapadni svijet u
ovim danima, još jedanput potvrđuje neprolaznu
istinu zaodjenutu rečenom poslovice.

Vrhovni sudac osme sjeveroameričke vojske,
pukovnik James M. Hanley objavio je, kako služ-
bene vijesti navode, da u ratu, što se vodi u
Koreji, komunisti, (Kinezi i Sjeverokoreanci)
ubijaju vojnike, koji dopadnu u njihovo zarobl-
jenstvo, te da su već poubijali šest tisuća dvie
stotine sedamdeset i šest sjeveroameričkih i
sedam tisuća južnokoreanskih zarobljenika.
Objavio je nadalje, da komunisti ubijaju svakoga
ranjenoga neprijateljskoga vojnika, koga nadju
na bojištu a isto tako i one zarobljenike, koji
nisu u stanju hodati, kada ih povuđu u daleke
krajeve u zarobljeničtvo.

Ta je vijest uzbudila javno mnjenje u zapadnim
narodima, te sledila krv u žilama američkih, en-
glezkih i inonardnih majki, čiji se sinovi na tom
bojištu nalaze, a za koje su bile primile vijest, da
su zarobljeni, kao i ostalih vojnika, za čije živote

strepe, ako padnu u zarobljeničtvo. Sjeveroame-
rički predsjednik Truman je izjavio, da je to
najstrašniji i najnečovječiji zločin ovoga veka.

Nema nikakove dvojbe, da taj događaj pred-
stavlja strašni i nečovječji zločin, koga mogu
počiniti samo zvjeri u čovječjoj spodobli. Nu zar
je to prvi i jedini slučaj u borbi proti komu-
nizmu? Istina, za sjeveroamerikance i ostale
zapadne narode jest prvi slučaj, jer se oni za
vrieme drugoga svjetskoga rata nisu nalazili u
borbi proti komunizmu, nego su naprotiv bili s
ijline u savezničtvu, nu stoga to nije jedini slu-
čaj, jer su oni narodi, koji su se proti komu-
nizmu borili, u komunističku praksu već davno,
opetovano i teško na svojoj koži izkusili. Zna
li javno mnjenje zapadnih saveznika, koliko je
tisuća, stotina tisuća, pa i u bilionskim broje-
vima, zarobljenika poubijano po komunistima za
vrieme drugoga svjetskoga rata, pa i poslije
samoga svršetka rata? Zna li to javno mnjenje,
koliko su komunističke horde poubije hrvatskih
vojnika, koje su iz zasjede zaskočili i zarobili?
I kako su ih ubijali? Uz predhodna najgroznija
mučenja, derući kožu s njih živih, režući im
nosove i jezike, te ostale pojedine dijelove tela.
Zna li zapadni svijet, što se je dogodilo onim
hrvatskim vojnicima, njih oko stotinu tisuća,
koje su englezke oblasti, predale u ruke komu-
nistima, nakon što su se englezkoj vojsci po
svršetku rata predali i oružje odložili? Zna li
za najveću tragediju ne posljednjega stoljeća;
nego u obće novoga veka, koja se je odigrala u
Bleiburgu? Zna li za strašnu "kolonu smrti,"
koja je prošla od Lavamuenda u Austriji preko
cele Hrvatske pa do drugoga kraja Srbije? Nema
pera, koje je kadro opisati strahote te tragedije
jednoga naroda, koji se je borio za svoju slobodu
proti komunističkom divljačtvu i njegovim
zločinačkim metodama. Da, desetine tisuća
hrvatskih vojnika, što su ih englezke vojske
oblasti predale komunistima, hrpimice su poubi-
jani u željezničkim tunelima i na improviziranim
skupnim stražama Maribora i ostalih mjesta
u Sloveniji. Drugih su desetici tisuća vođeni u
"kolonu smrti" mjesecima bos, napola goli, izra-
njenih nogu i gladni na stotine i stotine kilo-
metara, da onda budu trpani u komunističke
tamnice, iz kojih su hrpimice vođeni na straži-
šta. Putem su komunistički "stražari" nemilo-
srдно ubijali svakoga, tko je u hodu klonuo ili
samo na čas bio svlađen gladju i umorom. Sto
više, ti su "stražari" ubijali i svakoga seljaka,
koji se je usudio pružiti komadić kruha ili kaplju
vode biednim žrtvama komunističkoga krvo-
ločtva na tom groznom i nikada do tada nevidje-
nom putu u smrt. Jauk žrtava i grosil plač
njihovih majki, žena i djece nije dopirao do uha
zapadnjaka, jer su oni bili zaglušeni bučnom
slavom pobjede, na žalost ne svoje, nego onih,
koji danas ubijaju i na iste muke stavljaju
njihove sinove, vojnike, koji kao zarobljenici
dopadnu u komunističke ruke. Jest, danas meni,
sutra tebi!

Nu jeli s time svršeno? Zaista, u to nitko ne
vjeruje. Sto će još doći? Ne trinaest tisuća,
nego na stotine tisuća zapadnjačkih vojnika
može doći u priliku da ih zadesi ista sudbina.
Svi uzaludni pokušaji i napori, sve konferencije
i svi predlozi dobro i zlonamjernih neće komu-
nizam odvratiti od njegova naumljenoga zločina
da pokuša zarobiti i sebi podvrgi svijet. A Zapad,
odnosno oni, koji stoje na čelu naroda, što bi se
imali ozbiljno spremati na obranu napose Evrope
od komunizma, nisu još povukli zadnjih konse-
kvencija iz činjenice, da komunizam, bio on
kakove god vrste, ne poznaje ljudskih ni Božjih
zakona, niti granica svojim zlodjelima. Sto više,
eto ti isti odgovorni činbenici, ponovno daju
jomoć i oružje najsvirepijim komunističkim zlo-
čincima tako zvane Jugoslavije. Kada su kineski
komunisti ubijali nacionalne Kineze, onda su
sjeveroamerički stručnjaci bili pronašli, da se tu
ne radi o komunistima, nego da se tek nezado-
voljni seljaci bune proti feudalističkom režimu
Can Kal Seka, pa su ovome uzkratili svaku
pomoć u borbi proti komunizmu, a eto ti tobo-
žnji nedužni bunitelji proti tobožnjem feudalizmu
danas ubijaju američke zarobljene vojnike.
Pitaju li se sada ti stručnjaci i odgovorni čin-
benici, neće li oružje, što ga oni danas daju ar-
komunistima "Jugoslaviji" služiti jednom, to-
kodjer za ubijanje američkih i ostalih zapad-
njačkih vojnih zarobljenika? Hoće. Mi im jam-
čimo, da će to isto oružje uciviliti mnoge zapad-
njačke majke, jer se "Jugoslavija" neće niti moći
boriti na njihovoj strani, jer će je narodi, koji su
u njoj zarobljeni, prvoga dana rata razorili, kao
što su to učinili i godine 1941., a komunistički
čakali, s tim će oružjem u službi Moskve i svjet-
skoga komunizma iza fronte ubijati zarobljene
vojneke, ako ih u tom zlodjelu ne budu mogli
oslobodjeni narodi spriječiti radi pomanjkanja po-
moći sa strane zapadnih naroda.

Istina je gorka, nu nije neprijatelj onaj tko
istinu govori, nego onaj, tko se varkom i laži
As

Izvadak iz "Hrvatski" 24 studen 1951.
Buenos Aires, Argentina.
služi.

